

تئاتر دنیا به بخش خصوصی متکی است

مهرداد رایانی مخصوص در گفت‌وگو با «ایران»
از بخش بین‌الملل و بازار تئاتر می‌گوید
سید حسین رسولی و احسان زیور عالم

مموری داشتیم و به کشورهای دیگر می‌بردیم و از فعالیت مستمر تئاتر در ایران می‌گفتیم. نگاه هم‌نگاهی جهانی و وسیع بود. ما تا می‌توانستیم تیزر و اقلام تبلیغاتی داشتیم و آنها را به هنرمندان و مسئولان و کمپانی‌های دیگر می‌دادیم تا تشویق و ترغیب شوند با تئاتر ایران آشنا بشوند. به نظر می‌باید چنین فعالیت‌هایی ادامه پیدا کند. ما باید وبسایت‌های چندزبانه ایجاد کنیم مخصوصاً باید از زبان عربی استفاده کنیم. ما در منطقه خاورمیانه تک هستیم. ما در این منطقه می‌توانیم یک قطب تئاتر بشویم. بارها از من سؤال شده است که می‌توانند تئاترهای عربی را هم در ایران نگاه کنند یا نه؟ کشورهای شمال ایران در تئاتر خیلی ضعیف هستند و امکان رشد ندارند. تئاتر ارمنستان و تاجیکستان هم هستند ولی سطح بالایی ندارند. توانایی و امکانات و نیروی انسانی و کیفیت ما را ندارند. ما باید به عنوان یک قطب جدی تئاتر در منطقه معرفی بشویم. اگر این بخش را ارتقا بدهیم و اشتیاق ایجاد شود حضور گروه‌های خارجی هم پررنگ‌تر خواهد شد. من یادم می‌آید در دوره سی و پنجم بالای ۳۵ گروه بین‌الملل به ایران آمدند که هزینه هیچ کدام را ما ندادیم و خودشان آمده بودند. آنان پول رفت و آمد و هتل را دادند و ما هم دوتا ماشین ون رایگان و بلیت نمایش در اختیارشان گذاشتیم. برخی از آنان هم شرط گذاشتند هر تئاتری را

چه چیزی مانع ایجاد ارتباط مستمر میان گروه‌های ایرانی و خارجی شده است؟

من دقیقاً نمی‌دانم منظور شما از مانع چیست ولی تا هنگامی که کار جذابی نداشته باشید و تا وقتی که نتوانید آن جذابیت‌ها را نشان بدهید کسی سراغ شما نخواهد آمد و مورد وثوق قرار نمی‌گیرید. ما دلمشغولی‌های فراوانی در فضای بین‌الملل داریم و گروه‌ها و کمپانی‌های جهانی نیازی ندارند به همه کارها و کشورهای مختلف نگاه کنند تا وقتی که کاری برق بزنند و توجهات را جلب کند. باید فرآیندی خاص شکل بگیرد تا تئاتر بین‌الملل به شما نگاه کند و توجهش جلب بشود. من وقتی تحصیلاتم را در خارج از ایران به پایان رساندم و به اداره کل هنرهای نمایشی آمدم و کارم را در بخش بین‌الملل شروع کردم بواسطه سفرها و روابطم کارها را پیش بردم. بسیاری از سفرهایم به علت علاقه‌ام شکل می‌گیرد. من همیشه موارد تبلیغاتی را با خودم به کشورهای دیگر می‌برم و درباره تئاتر ایران توضیح می‌دهم که چه ظهور و بروزی دارد تا آشنا بشوند. ما باید در این زمینه سرمایه‌گذاری کنیم. برخی از مدیران تئاتری ما سرمایه‌گذاری‌های خوبی در این زمینه کرده بودند و کلی کاتالوگ و کتاب و سایت و پوستر و دفترچه و اطلاعات دیگر راه‌اندازی کرده بودند. من یادم می‌آید بالای ۲۰۰ تا ۳۰۰ عدد فلش

مهرداد رایانی مخصوص معتقد است جشنواره فجر به تکرار رسیده و باید تغییر کند. او می‌گوید باید به موضوع و نوگرایی توجه کنیم و بهتر است برنامه‌ریزان و برنامه‌نویسان وارد شوند. وی تأکید می‌کند، جشنواره‌های موفق شکل و شمایل و موضوع و ترم مشخص دارند و پیشنهاد می‌دهد که جشنواره باید یک بخش اصلی و یک بخش فرعی داشته باشد. مهرداد رایانی مخصوص، بزرگ شده محله پل امیربهادر است. وی حضور در تئاتر را با بازیگری شروع کرد و بعد نمایاننامه‌نویسی و کارگردانی را ادامه داد و در بیش از ۳۰ اجرا بوده است. او مدیریت و فعالیت‌های اجرایی متعددی را در عرصه تئاتر تجربه کرده است. دانش‌آموخته کارشناسی تئاتر با گرایش ادبیات نمایشی دانشگاه آزاد اسلامی، کارشناسی ارشد کارگردانی تئاتر از دانشگاه تربیت مدرس و دکترای رشته مطالعات تئاتر از دانشگاه منچستر انگلستان است. او عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد تهران مرکز است. آنچه در ادامه می‌خوانید گفت‌وگوی ما با مهرداد رایانی مخصوص است.